

Bruxelles, 7.11.2012
COM(2012) 648 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN
privind funcționarea cooperării locale Schengen în cursul primilor doi ani de punere în
aplicare a Codului de vize

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

privind funcționarea cooperării locale Schengen în cursul primilor doi ani de punere în aplicare a Codului de vize

I. INTRODUCERE

În comunicarea sa privind abordarea globală în materie de migrație și mobilitate¹ din 18 noiembrie 2011, Comisia a subliniat că promovarea și facilitarea mobilității constituie un element strategic al politicii externe a UE în domeniul migrației. Mobilitatea vizează diverse categorii de persoane, de exemplu, vizitatori pe termen scurt, turiști, studenți, cercetători, oameni de afaceri și membri ai familiei aflați în vizită. Prin urmare, mobilitatea este un element important al abordării globale a UE. Mobilitatea și politica în domeniul vizelor sunt strâns legate una de alta. În 2011, statele membre care eliberează „vize Schengen” au emis aproximativ 12 milioane de vize de scurtă ședere. Politica în domeniul vizelor este un element crucial al oricărei politici în domeniul mobilității orientate spre viitor.

În cadrul răspunsului său la evoluțiile istorice care au avut loc în țările din sudul Mediteranei, Comisia Europeană a propus, în comunicarea sa din 24 mai 2011, lansarea unui dialog privind migrația, mobilitatea și securitatea cu țările respective. Acest dialog ar putea conduce la instituirea unor parteneriate pentru mobilitate cu Egipt, Maroc, Tunisia și Libia. Consiliul a aprobat această abordare, în diferite formațiuni, inclusiv cu ocazia Consiliului European din 24 iunie 2011. Recomandările cuprinse în prezentul raport ar trebui, de asemenea, să ia în considerare aceste evoluții.

În prezentul raport se abordează, în principal, punerea în aplicare a cooperării locale Schengen și se stabilesc recomandări pentru consolidarea și îmbunătățirea acestei cooperări. În plus, raportul cuprinde o serie de recomandări axate pe anumite aspecte regionale, cum ar fi acoperirea consulară, care este corelată cu unele dintre prioritățile propuse în cadrul comunicării privind abordarea globală.

II. COOPERAREA LOCALĂ SCHENGEN – OBSERVAȚII GENERALE

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)² a intrat în vigoare la 5.10.2009 și se aplică de la 5.4.2010. Codul de vize este o reformare a legislației existente privind procedurile și condițiile de eliberare a vizelor de scurtă ședere (și anume a vizelor de scurtă ședere de maximum 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile și a vizelor de tranzit aeroportuar). În temeiul articolului 51 din regulamentul menționat, au fost elaborate „instrucțiuni privind aplicarea în practică a Codului vizelor”: Decizia (2010) 1620 final a Comisiei de stabilire a Manualului privind prelucrarea cererilor de viză și modificarea vizelor eliberate, care se adresează personalului consular însărcinat cu prelucrarea cererilor de viză, a

¹ COM(2011) 743 final

² JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

fost adoptată la 19.3.2010³, iar Decizia (2010) 3667 final a Comisiei de stabilire a Manualului privind organizarea secțiilor de vize și cooperarea locală Schengen, care se adresează autorităților însărcinate cu organizarea serviciilor consulare și celor implicate în cooperarea locală Schengen, a fost adoptată în iunie 2010⁴.

Dispozițiilor Codului de vize sunt aplicate universal de către consulatele statelor membre⁵. Cu toate acestea, având în vedere diversitatea situațiilor existente la nivel local, legiuitorii au recunoscut că este necesar să se asigure o cooperare coerentă între statele membre și Comisie la nivel local, astfel încât să existe o aplicare armonizată a dispozițiilor legale generale, luându-se în considerare situațiile locale: „Cooperarea locală Schengen este indispensabilă pentru o aplicare armonizată a politicii comune în materie de vize și pentru evaluarea corectă a riscurilor legate de migrație și/sau de securitate. Date fiind situațiile diferite existente la nivel local, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre din diferite zone ar trebui să-și evalueze aplicarea practică a anumitor dispoziții legislative, pentru a asigura aplicarea armonizată a acestora, în vederea împiedicării fenomenului de «visa shopping» și a tratamentului diferit aplicat solicitanților de viză” (considerentul 18 din Codul de vize).

„Situațiile locale” se referă la aspecte cum ar fi prezentarea de documente doveditoare privind, de exemplu, ocuparea unui loc de muncă, și care depind de organizarea administrativă și juridică din țara-gazdă sau caracteristicile specifice ale diferitelor categorii de solicitanți dintr-o anumită țară terță, de exemplu, din punctul de vedere al presiunii exercitate de migrație.

La articolul 48 din Codul de vize se stabilește cadrul juridic pentru cooperarea locală Schengen, precum și împărțirea sarcinilor. Aceste sarcini se referă, în principal, la evaluarea necesității de a armoniza listele de documente justificative care trebuie prezentate de către solicitanții de viză într-o anumită țară, criteriile comune pentru punerea în aplicare a scutirilor opționale de taxa de viză pentru anumite categorii de solicitanți, coerența informațiilor puse la dispoziția solicitanților de viză și schimbul de informații relevante între consulatele statelor membre prezente într-un anumit loc.

Cooperarea locală Schengen este o sarcină colectivă care trebuie împărțită între consulatele statelor membre și Comisie, în principiu prin intermediul delegațiilor UE. În martie 2010, serviciile Comisiei i-au invitat pe toți șefii delegațiilor UE să desemneze, din rândul membrilor personalului lor, un punct de contact pentru coordonarea cooperării locale Schengen.

Rolul Comisiei este de a convoca reuniuni pe tema cooperării locale Schengen și de a asigura întocmirea unor rapoarte corespunzătoare ale reuniunilor. Comisia are, de asemenea, sarcina de a redacta un raport anual pentru fiecare jurisdicție în parte.

Coordonarea cooperării locale Schengen nu prezintă aceleași dificultăți peste tot; ea depinde, printre altele, de numărul statelor membre implicate, de existența unor consulate care eliberează vize în alte locuri decât în capitală și de obligativitatea vizei pentru resortisanții țării-gazdă.

³ C(2010) 1620 final, modificată prin C(2011) 5501 final (4.8.2011).

⁴ C(2010) 3667 final.

⁵ Din motive de simplificare, termenul „consulate” se folosește în prezentul document pentru a desemna misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre.

Se atrage atenția și asupra faptului că în 22 de țări terțe⁶ nu există consulate ale statelor membre, ceea ce înseamnă că, în acest caz, cooperarea locală Schengen este irelevantă; totodată, în 31 de locuri nu există delegații ale UE, ceea ce înseamnă că serviciile Comisiei nu dispun de informații cu privire la situația reală a cooperării locale Schengen.

Conform Codului de vize [articolul 48 alineatul (5) al doilea paragraf], pentru fiecare jurisdicție trebuie întocmit un raport anual care urmează să fie prezentat Parlamentului European și Consiliului. Dat fiind rolul esențial pe care cooperarea locală Schengen îl joacă în aplicarea armonizată a politicii comune în domeniul vizelor și având în vedere experiența de până acum, prezentul raport are drept obiectiv să evalueze funcționarea cooperării locale Schengen de la începutul aplicării Codului de vize și să ofere orientări privind ameliorarea acesteia, în așteptarea evaluărilor pe care Comisia urmează să le prezinte în 2013 și 2014, astfel cum se prevede la articolul 57 din cod.

- *Metodologie*

Modelul de raport anual, care trebuie pus la dispoziția fiecărei jurisdicții și în care sunt enumerate principalele teme de abordat, a fost transmis tuturor delegațiilor UE în martie 2011 și, respectiv, 2012. Rapoartele trebuiau să acopere perioada aprilie 2010 - martie 2011 și perioada aprilie 2011 - martie 2012. În 2011 au fost prezentate 70 de rapoarte, iar până în iulie 2012 fuseseră prezentate 71 de rapoarte. Din diferite motive, pentru fiecare perioadă de raportare au rămas aproximativ 50 de rapoarte nedepuse. În aproximativ 30 de delegații ale UE nu a fost desemnat un punct de contact pentru cooperarea locală Schengen sau punctul de contact nu participă activ la cooperarea locală Schengen; în alte cazuri, cooperarea prevăzută în Codul de vize nu are loc din cauză că numai unul sau două state membre eliberează vize la fața locului (27 de sedii) sau statele membre nu cooperează din cauză că resortisanții țării-gazdă nu sunt supuși obligativității vizelor, eliberându-se un număr foarte restrâns de vize.

III. EVALUAREA MODULUI DE FUNCȚIONARE A COOPERĂRII LOCALE SCHENGEN

1. Începerea aplicării noului cadru juridic pentru cooperarea locală Schengen

Comisia își exercită rolul de coordonare a cooperării locale Schengen prin intermediul delegației UE. După ce au fost desemnate, punctele de contact pentru cooperarea locală Schengen au primit o listă de bază cu întrebările frecvente referitoare la Codul de vize, cooperarea locală Schengen și sarcinile care trebuie îndeplinite. Punctele de contact pentru cooperarea locală Schengen au acces la manualele privind Codul de vize și la alte informații esențiale referitoare la CIRCA⁷. Unitatea Politică în domeniul vizelor din cadrul DG Afaceri Interne furnizează informații cu privire la activitățile desfășurate în organismele relevante ale Comisiei, ale Parlamentului European și ale Consiliului, și are rol de „helpdesk”, oferind sprijin direct și operațional delegațiilor UE.

⁶ Dintre acestea, 17 sunt țări terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligativității vizelor, iar 5 sunt țări terțe ai căror resortisanți nu sunt supuși obligativității vizelor.

⁷ CIRCA: [Communication Information Resource Centre Administrator](#) (Administratorul centrului de resurse de comunicare și informare), o aplicație online destinată schimbului de informații.

Punctele de contact pentru cooperarea locală Schengen deplâng, cel mai adesea, lipsa de formare structurată pe tema Codului de vize, în special, și pe tema politicii comune în domeniul vizelor, în general. Aceste aspecte ar trebui, bineînțeles, să fie abordate în viitor.

În perioada de referință, personalul din cadrul DG Afaceri Interne a susținut, în cadrul seminarelor organizate de DG RELEX, ulterior SEAE, o serie de prezentări generale destinate angajaților care urmau să fie detașați în străinătate.

Mai mult, din evaluare a reieșit clar că informarea consulatelor statelor membre cu privire la noul cadru juridic nu fusese suficientă, iar unele state membre au afirmat că, înainte de efectuarea evaluării privind necesitatea armonizării la nivel local sau de întocmirea rapoartelor anuale, ar fi necesare anumite instrucțiuni din partea autorităților centrale.

2. Reuniunile privind cooperarea locală Schengen

În general, reuniunile au loc o dată la două luni sau mai frecvent, dacă este necesar. În prezent, reuniunile sunt fie prezidate de către delegația UE, fie coprezidate de către delegația UE și președinția rotativă. Numai în câteva jurisdicții un stat membru asigură singur președinția reuniunilor, în cazul în care a fost desemnat un punct de contact pentru cooperarea locală Schengen. Această împărțire a sarcinilor sau delegare a sarcinilor este prevăzută în Codul de vize [articolul 48 alineatul (4)].

Numărul participanților la reuniuni pare satisfăcător, iar continuitatea asigurată prin implicarea delegațiilor UE pare să fie apreciată. În ciuda dispozițiilor din Codul de vize [și anume articolul 48 alineatul (6) și orientările stabilite în al doilea manual, partea II, punctul 4.2], reprezentanții statelor membre care nu aplică politica comună în domeniul vizelor sunt invitați în mod sistematic la reuniuni. Pe de altă parte, nu este clar dacă obligația de a invita în mod sistematic, de asemenea, statele asociate și cele trei state membre care nu aplică încă politica comună în domeniul vizelor este pe deplin respectată în toate jurisdicțiile.

Se întocmesc rapoarte comune, însă acestea suferă adesea de lipsa unor concluzii operaționale, ceea ce înseamnă că nu se asigură întreprinderea de acțiuni ulterioare problemelor ridicate. Majoritatea punctelor de contact pentru cooperarea locală Schengen transmit în mod sistematic rapoartele Comisiei și presupun că, la rândul lor, consulatele statelor membre le transmit autorităților centrale din țările lor, astfel cum se prevede în Codul de vize [articolul 48 alineatul (5)]. Rapoartele nu sunt întotdeauna transmise statelor membre, ceea ce este regretabil, deoarece acest lucru înseamnă că statele membre fie nu primesc informații privind concluziile desprinse sau problemele ridicate, fie primesc o versiune diferită de cea difuzată la nivel local și comunicată Comisiei. Prin urmare, modul în care se pune în aplicare efectiv Codul de vize este în continuare puțin cunoscut și plângerile primite din partea țărilor terțe nu pot fi evaluate în mod corespunzător.

3. Sarcinile operaționale concrete care trebuie îndeplinite în cadrul cooperării locale Schengen

3.1. Evaluarea necesității de a armoniza listele de documente justificative

În această fază inițială a punerii în aplicare a Codului de vize, activitatea de elaborare a unor liste de documente justificative este una dintre cele mai importante sarcini care trebuie îndeplinită în cadrul cooperării locale Schengen și care are cel mai vizibil impact asupra solicitanților de viză și a autorităților locale. Cu toate acestea, până în iulie 2012 (adică mai mult de 2 ani de la începerea aplicării codului), au fost adoptate numai cinci decizii ale

Comisiei care vizează șapte jurisdicții ale cooperării locale Schengen (Bosnia-Herțegovina, China, Indonezia, Arabia Saudită, Sri Lanka, Turcia, Vietnam, Egipt, Regatul Unit, Chile, Kazahstan, Nicaragua și Nigeria) și au fost înregistrate progrese în alte 18 jurisdicții ale cooperării locale Schengen din întreaga lume. Lipsa progreselor poate avea mai multe cauze, printre care se numără reticența unor state membre la nivel local, unde se pare că nu se cunoaște existența obligației juridice de a efectua această evaluare, absența informațiilor în cadrul consulatelor din anumite state membre în ceea ce privește aplicarea unei politici comune în domeniul vizelor, prezența doar a unuia sau a două state membre, ceea ce face, în mod evident, armonizarea mai puțin relevantă, inexistența obligației de a deține viză pentru resortisanții țării-gazdă, armonizarea fiind, prin urmare, considerată inutilă. Există însă un numitor comun pentru majoritatea celor 30 de jurisdicții ale cooperării locale Schengen care au îndeplinit această sarcină: în aceste locuri, delegația UE a investit resurse considerabile pentru coordonarea activității, consulatele statelor membre cooperând strâns.

3.2. Schimbul de informații privind scutirile opționale de taxa de viză și evaluarea necesității unor criterii comune

În conformitate cu articolul 16 alineatul (5), statele membre pot să scutească de plata taxei de viză trei categorii specifice de persoane⁸. Pentru a se asigura aplicarea armonizată a scutirilor opționale de la plata taxei de viză în aceeași jurisdicție, în scopul evitării tratamentului inegal al solicitanților și a fenomenului de „visa shopping”, a fost adăugată următoarea dispoziție [articolul 16 alineatul (5) ultimul paragraf]: „*în cadrul cooperării locale Schengen, statele membre trebuie să urmărească armonizarea aplicării acestor scutiri.*” În conformitate cu articolul 48 alineatul (1), cooperarea locală Schengen va evalua, în acest scop, „*în special, necesitatea: (b) stabilirii unor criterii comune de examinare a cererilor cu privire la scutirea de la taxa de viză prevăzută la articolul 16 alineatul (5)*”.

Această evaluare a fost efectuată în majoritatea locurilor și este prea devreme pentru a se estima măsura în care diferențele în modul de aplicare de către statele membre a acestor dispoziții pot conduce la fenomenul de „visa shopping”. Chiar dacă, într-un anumit loc, consulatele statelor membre sunt de acord că o armonizare de acest tip ar fi de dorit, aceasta nu poate fi pusă în practică, deoarece, în unele state membre, scutirile opționale de taxa de viză sunt stabilite la nivel central. Această problemă ar trebui abordată în viitor.

3.3. Schimbul de informații privind taxa de viză percepută în moneda națională și evaluarea necesității de armonizare

În conformitate cu articolul 16 alineatul (7) al doilea paragraf, „*în situația în care se încasează în altă monedă decât euro, valoarea taxei de viză percepute în respectiva monedă este stabilită și revizuită periodic, conform cursului de schimb de referință al euro stabilit de Banca Centrală Europeană. Suma percepută poate fi rotunjită, iar consulatele se asigură că, în cadrul acordurilor Schengen de cooperare la nivel local, încasează taxe similare.*”

A fost realizat un studiu în 25 de jurisdicții diferite din întreaga lume. S-au constatat diferențe de până la 26 % în ceea ce privește taxa de viză percepută în monedă locală. S-a stabilit că, în unele locuri, diferențele în ceea ce privește taxele percepute conduc la fenomenul de „visa shopping”. Revizuirea periodică este deosebit de dificilă, consulatele din unele statele

⁸ Copii cu vârste cuprinse între 6 și 12 ani; titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu; persoanele cu vârsta de 25 de ani sau mai puțin care participă la evenimentele unor organizații non-profit.

membre nefiind autorizate să se abată de la cursurile de schimb stabilite la nivel central pentru toate taxele consulare care trebuie aplicate de către ambasadele lor în străinătate.

3.4. Fișa informativă comună

Pentru asigurarea unei comunicări armonizate, coerente și transparente, în cadrul cooperării locale Schengen ar trebui să se elaboreze o fișă informativă comună care să cuprindă informații privind diferitele tipuri de viză, procedurile și condițiile stabilite pentru solicitarea vizelor etc. [articolul 48 alineatul (2)].

În unele locuri, au fost elaborate astfel de fișe informative comune, în timp ce în altele, acestea sunt în curs de elaborare. În unele locuri, există părerea că aceste eforturi sunt inutile, dat fiind că statele membre furnizează deja informațiile adecvate.

3.5. Schimbul de informații

În general, schimbul de informații se află în centrul ordinii de zi a reuniunilor consacrate cooperării locale Schengen. Printre temele abordate se numără aspecte referitoare la condițiile locale și la cazurile individuale de fraudă, dar și întrebări privind interpretarea Codului de vize și schimbul de statistici lunare. Este deosebit de important să se examineze eventuale fluctuații la nivelul cifrelor, inclusiv numărul de vize cu intrări multiple eliberate, și să se compare ratele de respingere a cererilor de vize.

3.6. Provocările cu care se confruntă cooperarea locală Schengen în următoarea perioadă de raportare

Rapoartele, puțin numeroase, în care erau menționate provocările pentru perioada următoare, s-au referit la activitățile în curs privind armonizarea procedurilor, în timp ce altele s-au referit la introducerea Sistemului de Informații privind Vizele (VIS).

IV. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

Cadrul juridic pentru o cooperare locală Schengen structurată, care include implicarea Comisiei, nu și-a atins încă potențialul deplin. Cu toate acestea, rezultatele obținute în anumite zone-cheie au dovedit valoarea adăugată pe care cooperarea locală Schengen o reprezintă în armonizarea modului în care se aplică politica comună în domeniul vizelor. Acest fapt contribuie la modul în care solicitanții și autoritățile locale percep o politică reală prin care se asigură un tratament egal și echitabil. Îmbunătățirea cooperării locale Schengen contribuie la consolidarea credibilității politicii comune a UE în domeniul vizelor, la concretizarea avantajelor pentru resortisanții țărilor terțe și, pe termen lung, la reducerea presiunii exercitate pentru încheierea unor acorduri de facilitare a eliberării vizelor. Pentru a se îmbunătăți în continuare cooperarea locală Schengen și pentru a se asigura că sarcinile esențiale specifice ale acestei colaborări sunt desfășurate în toate locurile la potențialul lor maxim, se propun următoarele acțiuni și recomandări. Ținând seama de limitele impuse resurselor din cadrul delegațiilor și de dispozițiile administrative existente, următoarele recomandări vor fi puse în aplicare numai în delegațiile în care efectivele de personal rămân neschimbate sau prezintă o creștere în comparație cu anii precedenți.

(a) rolul delegațiilor UE:

- în perioada 2010-2012, sarcinile principale aferente cooperării locale Schengen au fost îndeplinite de personalul delegațiilor UE în tot mai multe delegații. Cooperarea locală Schengen se va menține la același volum de lucru pentru personalul din delegațiile axate pe țări prioritare, cum ar fi țările vizate de PEV și partenerii strategici ai UE. Împărțirea sarcinilor cu ambasadele și consulatele statelor membre din aceste țări va contribui la o mai bună funcționare a cooperării locale Schengen;
- în țările prioritare trebuie desemnat un punct de contact pentru cooperarea locală Schengen, dacă acest lucru nu a fost făcut deja;
- punctul de contact ar trebui să joace un rol activ în cadrul cooperării locale Schengen și să ia inițiativa în ceea ce privește prezidarea reuniunilor pentru a asigura continuitatea și coerența cooperării, ținând seama de împărțirea sarcinilor cu statele membre; de exemplu, atunci când delegația UE nu dispune de suficient personal calificat pentru îndeplinirea sarcinilor în materie de cooperare locală Schengen, sarcinile respective ar trebui să fie delegate unui stat membru;
- dacă este cazul, coordonarea cu activitățile de cooperare locală Schengen desfășurate în alte locuri decât în capitale ar trebui să fie îmbunătățită, eventual prin implicarea unui consulat al statelor membre în calitate de coordonator local;
- dacă este cazul, delegația UE ar trebui să analizeze, în cooperare cu consulatele statelor membre, dacă ar trebui să se îmbunătățească acoperirea consulară din țara-gază și, în caz afirmativ, să identifice cel mai adecvat mod de a face acest lucru (de exemplu, propunând înființarea unor centre comune pentru depunerea cererilor). Acest element va deveni deosebit de important în perspectiva introducerii treptate a Sistemului de Informații privind Vizele (VIS);
- delegația UE ar trebui să organizeze, în cooperare cu misiunile diplomatice ale statelor membre, evenimente de informare cu participarea autorităților țării-gază, în care să prezinte politica comună în domeniul vizelor și, în special, introducerea la nivel regional a VIS, astfel încât să se prevină sau să se clarifice eventualele idei greșite. Delegația UE ar trebui să culeagă informații de la resortisanții țărilor terțe cu privire la modul în care este pus în aplicare Codul de vize (de exemplu, prin deschiderea unei „căsuțe poștale online pentru reclamații”) și să raporteze problemele sau discrepanțele observate în punerea în aplicare a Codului de vize și a politicii comune în domeniul vizelor, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a acordurilor de facilitare a eliberării vizelor, în vederea aducerii acestor probleme în atenția Comisiei;
- o secțiune din site-ul internet al delegațiilor UE ar trebui să fie dedicată informațiilor generale privind politica comună în domeniul vizelor;

(b) rolul autorităților centrale ale statelor membre:

- membrii personalului consular al statelor membre ar trebui să fie mai bine informați cu privire la obligațiile juridice legate de „sarcinile în materie de cooperare locală Schengen” prevăzute în Codul de vize și la faptul că se află în

joc credibilitatea UE, dat fiind că numeroși resortisanți ai țărilor terțe își formează părerea despre UE pe baza procedurilor de eliberare a vizelor;

- în locurile în care nu există nicio delegație a UE, un stat membru ar trebui să se ofere voluntar pentru a-și desemna consulatul din locul respectiv să acționeze ca punct de contact pentru cooperarea locală Schengen și să raporteze direct Comisiei cu privire la aspectele cooperării locale Schengen;

(c) rolul consulatelor statelor membre:

- acestea ar trebui să participe în mod constructiv și activ la cooperarea locală Schengen și să fie pregătite să își împartă sarcinile;
- acestea ar trebui să comunice în mod sistematic autorităților lor centrale rapoartele comune privind cooperarea locală Schengen;
- pentru personalul consular al statelor membre ar trebui organizate sesiuni regionale de formare privind Codul de vize, în special în ceea ce privește lansarea VIS în regiunea respectivă;

(d) Comisia în colaborare cu SEAE:

- ar trebui să consolideze capacitatea delegației UE și a punctelor de contact pentru cooperarea locală Schengen, în special în cazul regiunilor cu un volum ridicat de lucru, de a îndeplini sarcini legate de cooperarea locală Schengen prin:
 - (a) organizarea de sesiuni de formare/informare specifică atât la nivel central, cât și la nivel regional (în cooperare cu SEAE), privind aplicarea Codului de vize (și a manualelor) și introducerea VIS;
 - (b) intensificarea colaborării în rețea a punctelor de contact pentru cooperarea locală Schengen, eventual prin organizarea unei seminar anual de informare generală și de actualizare cu privire la politicile UE în domeniul afacerilor interne și la politicile conexe;
 - (c) îmbunătățirea „setului de informații” de bază pus la dispoziția punctelor de contact pentru cooperarea locală Schengen, inclusiv prin adăugarea unui model de „fișă informativă comună”, pentru a se asigura o comunicare coerentă privind politica comună în domeniul vizelor;
 - (d) revizuirea Manualului privind organizarea secțiilor de vize și cooperarea locală Schengen, partea a II-a, pentru a se clarifica punerea în aplicare a Codului de vize în ceea ce privește sarcinile legate de cooperarea locală Schengen.

V. OBSERVAȚII FINALE

UE este adesea percepută negativ de țările terțe, din cauza procedurilor complexe și netransparente de eliberare a vizelor. Pentru numeroase persoane, primul contact cu „Europa” are loc în consulatul unui stat membru, în momentul solicitării unei vize. Prin urmare, este

foarte important să se aplice corect Codul de vize, astfel încât acest proces să se îmbunătățească, oferind solicitanților de viză un tratament transparent, echitabil și egal. Cooperarea locală Schengen este principalul instrument pentru garantarea unei puneri în aplicare coerente a Codului de vize, care ține seama de condițiile locale.

Sarcinile principale care urmează a fi efectuate în temeiul Codului de vize au un caracter în mare măsură specific și operațional, și, pe termen scurt, este esențial ca acestea să fie îndeplinite, în special în ceea ce privește armonizarea listei de documente justificative. O mai bună colaborare între statele membre și Comisie și împărțirea sarcinilor în cadrul cooperării locale Schengen vor contribui la consolidarea încrederii în proces.

Punerea în aplicare corectă a dispozițiilor privind cooperarea locală Schengen și aplicarea dispozițiilor în materie de flexibilitate prevăzute în Codul de vize va îmbunătăți imaginea politicii comune în domeniul vizelor, ceea ce va avea un efect favorabil asupra relațiilor cu autoritățile țărilor în cauză.